

Ето, думаше тя на ума си, истинскій Лордъ, съвършено предаденъ на обичай-тъ и на нравы-тъ на отечеството си, и който освенъ себе си презира сичка вселенна.

— Не играете ли тука скоклястото ? попыта лордътъ подирь малко мълченье.

Дъщерята на банкирина разумъ тосъ часъ истинный смыслъ на този въпросъ и са смути. Тя примѣнка както можѣ. А лордътъ я слушаше съ прострѣны крака, съ рѣцѣтъ въ джебоветъ и почти легнѣлъ. И като свърши Кора : — Злѣ сторихъ, рече лордътъ, да ви хортувамъ за таквызи работы, защото трѣбаше да помнѣхъ че голѣма разлика има между Лондонъ и Нью-Йоркъ. Въ Америка знаѣтъ да печелѣтъ само парытъ, а въ Англія знаѣтъ и да ги харчѣтъ ; но съ време и вый тука щогодъ ще пристигнете. Напредъкътъ къмъ доброто става полека. Знаѣхъ въ Англія села които не сѣ по цивилизованы отъ Нью-Йоркъ.

Дързкость-та на послѣднето забѣлѣжванье до-кара въ негодованіе присѣтствующитъ. Само Кора, която забрави славата на отечеството си, показваше удивленіе къмъ лорда.

Презъ сичкія този вечерь Килкени не са помѣсти отъ Кора и ѣ приказваше за конѣ и за кучета по обичая на благороднытъ англичавы. Подирь конѣтъ и кучетата приказва ѣ за правды-тъ си, и като исчисли безчисленнытъ графове Килкени, стигнѣ до първыя, лорда Ричарда Строн-